

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CCIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

dixi, clarè colligitur. Vel potest responderi, q̄ ex quo conuentus elegit hunc modum satisfactionis, & uoluit suum desiderium sic adimpleri, satis propriè d̄ adimpleta conditio, quia t̄ propriè dicitur satisfieri, quando quoquo modo iuxta uoluntatem, & desiderii creditoris sibi d̄ prouisum. l. liberatur. ff. quibus mod. pig. uel hyp. fol. d. l. si rem. S. omnis. d. l. i. ff. g. satisfid. cog. l. pen. & ibi gl. ff. quib. mod. pig. uel hyp. fol. & d. l. 4. S. ait prator. cū gl. ff. de re iudic. Nec obstant no. p. Bal. in d. l. i. ff. qui satisfid. cogan. quē scriben. cōmuniter sequuntur, q̄ in contractibus propriè dicitur satisfieri, quando debitor in totum liberatur, nā il lud est uerū, nolente creditore aliter sibi satisfieri, sed quando ipse alium satisfactionis modum admittit, tunc et in contractibus eo modo propriè satisfieri dicitur, ut declarat Alex. in d. l. i. & probatur in d. l. item liberatur. §. 1. nam uolente creditore dicitur sibi quoquo modo satisfieri, et si essemus in casu, in quo sibi de satisfaciendo promissum esset. Præterea t̄ ex hoc, q̄ conuentus propria auctoritate pro eius cautione domum apprehenderit, papa, qui ipsum conuentum ratione domus restaurare tenebatur, dicitur in totū ab hac restauratione, & satisfactione liberatus, quoniam iniquum esset, quod conuentus habuisset domum, & Papa ipsi ratione illius domus satisfacere teneretur, argumento. l. uoluntate. ff. quibus mod. pig. uel hyp. folui. ergo sequitur, quod in hoc casu propriè dicitur conuentui satisfactum, cum Papa ex apprehensione domus per conuentum facta liberatus, & absolutus dicatur, quo casu propriè dicitur satisfactum ad tradita per Bartolum in d. l. i. in princ. cum simili. supra allegatis. Ex quibus omnibus, & ex alijs supra dictis ad fauorem magistri Ioannis omnia in contrarium adducta tolluntur. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Obligatio, & hypotheca bonorum facta cum iuramento, & cum clausula omni meliori modo si non potest ut accessoria ualere, saltem debet ut principalis ualere.
- Idem de obligatione fideiussoria hoc modo facta.
- Et an, & quomodo hæc sint uera. nu. 34.
- 2 Verba narratiua, & enunciativa donationis in instrumento apposta inter ipsos contrahentes donationē probant, & quō nu. 26.
- 3 Obligatio bonorū ex parte donatarij an in dubio, ut actus ualeat, gratia remunerationis facta interpretetur, & nu. 23. & 37.
- 4 Benefacienti nobis benefacere, illumque remunerare naturaliter tenemur.
- 5 Verbum dono est generale, & pro uēditione capi potest, sicut de contrahendo potest capi pro donatione, & qualibet alia alienatione. Contra de uerbo dono. nu. 32.
- 6 Verba sunt improprianda, ut actus ualeat, & non pereat.
- Et quomodo hoc sit uerum, nu. 33.
- 7 Possessio, uel ius acquirēdi possessionē ex contractu inutili, & inualido mediante constituto transferri potest. Contra nu. 15. & 35.
- 8 Obligatio, & hypotheca bonorum quomodo ex parte donatarij possit donationi accedere, & nu. 36.
- 9 Indictionis omisio in instrumento ipso iure uitiat.
- 10 Quid si indictio fuerit erronee in instrumento descripta.
- 11 Papa nomen in terris ecclesiæ est pro substantia in instrumentis apponendum, consuetudine contraria non extante.
- 12 Inuocatio domini nostri debet in instrumentis fieri.
- 13 In instrumentum si est nullum, nihil de contentis in eo exequutionem meretur.
- 14 Instrumentum quarentigium nullum nec in totum, nec in parte aliquam meretur exequutionem.
- 15 Ex constituto de possidendo in contractu nullo apposto nulla transferitur possessio.
- 16 Obligatio pignoris, & hypotheca ut ualide contrahatur, quid requiritur.
- 17 Hypotheca pro obligatione conditionali contracta quando locū, & effectum habeat.

- 18 Obligatio hypothecæ non contrahitur, nisi ad ea creditori, quæ tunc principaliter obligatum habeat, & an pignus pignus ibi possit obligari.
- 19 Verbum dono simpliciter postum intelligitur de simpliciter donatione.
- 20 Donator ex contractu simpliciter, & pro donationis dandū obligatur, quando donatio a traditione non impeditur.
- 21 Donator in quibus casibus donatario de euersione tenetur.
- 22 Donatarius ex contractu donationis non obligatur de euersione tenetur, ac hypothecando bona sua donatori, nulla est re causa, nihil agit.
- 23 Obligatio naturalis ad antidota, quæ donatori tenetur, non est per se apta accessoria obligatio.
- 24 Et an ea in p̄sentem ualide denuncietur.
- 25 Obligatio, & hypotheca bonorum per donatarium facta non ualeat, etiam si donatum esset, ut donatarius habeat, & hypothecare bona sua.
- 27 Donatio infirmationem recipiens non infirmatur, etiam si facta fuit, est ipso iure nulla, & inualida.
- 28 Et an, & quando iuramentum infirmationis desitum.
- 29 Obligatio, & hypotheca bonorum in contractu expressa, & conditionis quomodo intelligatur facta.
- 30 Creditor in hypothecaria debet ultra alia probare debitorum se in mora soluendi.
- 31 Vendidit contra emptores agere non potest, quia ipse tradendo pro parte sua non adimpleuit.

E P I T O M E.

Obligatio, & hypotheca bonorum apponitur instrumento nullo ob defectum indictionis, nec Papa in terris ecclesiæ, & inuocationis nominis domini nostri, q̄ non ualuerit, nec ex ea ius aliquod potest acquiri, & quid requiratur ad hoc ualere, & ex ea ius acquiratur, ac agi possit, hic habetur.

C O N S I L I U M C C I I I.

Is o instrumento mihi exhibitum uni petitione pro parte do. Lucretia filia, & prima consideratione dicendum, quod in Lucretia sit associanda ad impetrandum bona olim Constantij eius filii, & ad possessionem, ac tenendam illorum apprehendendam, & pro parte ipsius do. Lucretia fuit petendum. Nā t̄ obligatio, & hypotheca bonorū pro ducatis ducendo. Lucretia per dictum Constantiū facta fuerit iuramento, & cū clausula omni meliori modo, illa non potest ualere ut accessoria, saltem debet ualere ut principalis, arguēdo de obligatione fideiussoria ad obligationē hypothecæ, prout arguit Bar. in l. fideiussor. l. ligari. in prin. & in ff. de fideiussor. Sed ille, qui fideiussorio nomine alterius obligauit cū iuramento, potuit ut fideiussor obligari ex eo, qd̄ principalis quo fideiussor, nō tenet, debet saltem ut principalis fideiussor obligari, quia iurādo, seu fideiussorē in clausula omni meliori modo, uel uelle teneri omni meliori modo, potest. l. cū pater. §. filius matrē. & ibi Bar. & Bal. d. l. ga. 2. & in terminis hoc uoluit Bar. in l. si quis pater. uerū, septimo prohibet, & in uerū. §. prohibet, de fideiussor. ergo idē dām est de eo, qui obligauit ad hypothecam bona sua cum iuramento, & cum clausula omni meliori modo, & forma, in casu, quo non tenetur, quia principalis obligatio, seu promissio, cui pignus, & hypothecæ obligatio possit accedere. Et tunc obligatio hypothecaria, quæ ut principalis censetur, debet per Constantium filium matris sue facta in remunerationē donationis facta sibi a matre de bonis, put de hac donatione consistat ex uerbis narratis, & enunciatuius dicti in f. i. f. q̄ uerba narratiua, & enunciatuius donationis probat inter ipsos pignus, tradita per Bar. & alios in auth. si quis in aliquo. & eden. in l. cū dū. ff. de uerb. oblig. & per caput.

C. de pigno. & in l. quedam mulier. ff. de rei uend. Et propterea do. Lucretia potuit petere se affociari ad tenentē, & possessionē bonorū dicti Constantij. ¶ Vlti mo ꝑ pignoris, seu hypothecę constituto potest in casu nostro subsistē, ut censetur facta in eo casu, in quo Constantius donatarius de iure teneretur res donatas restituere, uidelicet in casu, quo ob ingratitudinē donatarij donatio esset reuocata, ut habetur in l. fi. C. de reuocan. dona. & in c. fi. extra de dona. oritur n. quedam obligatio personalis ob ingratitudinē donatarij, ut in dictis iuribus, & arg. eorum, quę habentur per glo. in l. i. §. i. ff. de dona. cui obligatio hypothecę accedere potuit. Ex quibus omnibus cōcludendū uidebatur, obligationē bonorū factā per dictū Constantium do. Lucretię pro dicta summa ducutorum ducatorum ualuisse. ¶ Ceterum prædictis omnibus non obstantibus, prout rectē consideranti nō obstat, contrariam opinionē in casu nostro ueriorē esse arbitror, q̄ obligatio, & hypotheca omnium bonorū per dictū Cōstantium facta de iure non ualuerit, & ex ea do. Lucretia nullum ius maximē petendi se immitti, & affociari, prout ipsa in eius libello petiit, acquiri potuerit. Et ad ita concludendum mouetur ex pluribus, & in primis, quia instrumentum factū inter do. Lucretiam, & dictū Cōstantium fuit nullum, & inualidum, & ex illo nulla de contentis in eo fides fieri potest, qm̄ in eo defecerunt, & omīssa fuerunt illa, quę sunt de substantia ipsius instrumenti, uidelicet ꝑ indicitio, cuius omīssio secundum omnes doct. & glo. ipso iure uitiat instrumentum, ut est tex. cum gl. in uerbo. indictionis. ibiq̄. lo. And. do. Anto. Abb. Imo. & mōder. in c. inter dilectos. extra de fid. instr. habetur per Bar. in l. si quis ex argentariis. §. si initium. ff. de eden. & per gl. magistram. in l. generali. C. de tabula lib. i. & per Specu. in tit. de instr. ed. in §. breuiter. uerf. post. & est optimus tex. in §. quantum. in auth. quib. mod. nat. eff. legit. & dicit Bart. in d. l. si quis ex argētariis. §. si initium. in 4. col. plura pro substantia instrumenti requiri, inter quę est indicitio, cuius omīssio uitiat instrumentū, ut in auth. ut prapon. nom. imper. in prin. & ibi Ang. Si tamen ꝑ indicitio fuerit in instrumēto erroneē descripta, & appōita, ut quia in ea describēda erratū fuerit, & notarius nō fuerit in totū indictionis oblitus, tūc si anni domini fuerint in instrumēto descripti, instrumentū ualeat, quia error indictionis per annos domini corrigi, secus uerō, si indicitio fuisset totaliter omīssa, ita q̄ notarius esset illius oblitus, ut not. uolūt doct. maximē moder. in d. c. inter dilectos, & h̄ per Bar. in d. §. si initium. cū si. Sed in casu nostro indicitio fuit totaliter omīssa, ergo ex hoc instrumētū uitiatur, & d̄ ipso iure nullū. Præterea ꝑ huiusmodi instrumentū fuit omīsum nomē Pape, quod loco nominis Imperatoris in terris ecclesię subiectis est pro substantia in instrumentis apponendū, nō extante cōsuetudine tria, ut h̄ in d. auth. ut prapon. nom. imper. per Ange. & declarant doct. maximē Fel. in c. 1. de fid. instr. in 2. col. & Bar. in d. §. si initium. col. 12. & in d. l. generali. Spec. in d. §. breuiter. in uerf. post. diē. in 4. col. Abb. & Ant. in proœ. Grego. lo. And. in data. 16. l. t̄ in hoc instrumento omīssa fuit inuocatio domini nostri, q̄ debet fieri in instrumētis, ut in d. auth. ut prapon. nom. Imp. & in d. §. quātū. & per legistas in rub. ff. de noui oper. nunc. & in aliis locis proxime alleg. in quibus concludunt nomē domini nostri inuocandū esse. Vnde ꝑ cū ex p̄dictis appareat instrumentū huiusmodi esse nullū, & inualidū, sequitur, q̄ nihil de cōtēntis in eo effectū habere, ac exequutionē mereri potest, ut est tex. cū ibi not. p. glo. Bar. Alex. & alios in l. 4. §. cōdemnatū. ff. de rei iudi. & in l. i. §. parui. ff. quod iud. ut clam. Et ut dicit Bal. in l. si abf.

C. de pigno. & in l. quedam mulier. ff. de rei uend. Et propterea do. Lucretia potuit petere se affociari ad tenentē, & possessionē bonorū dicti Constantij. ¶ Vlti mo ꝑ pignoris, seu hypothecę constituto potest in casu nostro subsistē, ut censetur facta in eo casu, in quo Constantius donatarius de iure teneretur res donatas restituere, uidelicet in casu, quo ob ingratitudinē donatarij donatio esset reuocata, ut habetur in l. fi. C. de reuocan. dona. & in c. fi. extra de dona. oritur n. quedam obligatio personalis ob ingratitudinē donatarij, ut in dictis iuribus, & arg. eorum, quę habentur per glo. in l. i. §. i. ff. de dona. cui obligatio hypothecę accedere potuit. Ex quibus omnibus cōcludendū uidebatur, obligationē bonorū factā per dictū Constantium do. Lucretię pro dicta summa ducutorum ducatorum ualuisse. ¶ Ceterum prædictis omnibus non obstantibus, prout rectē consideranti nō obstat, contrariam opinionē in casu nostro ueriorē esse arbitror, q̄ obligatio, & hypotheca omnium bonorū per dictū Cōstantium facta de iure non ualuerit, & ex ea do. Lucretia nullum ius maximē petendi se immitti, & affociari, prout ipsa in eius libello petiit, acquiri potuerit. Et ad ita concludendum mouetur ex pluribus, & in primis, quia instrumentum factū inter do. Lucretiam, & dictū Cōstantium fuit nullum, & inualidum, & ex illo nulla de contentis in eo fides fieri potest, qm̄ in eo defecerunt, & omīssa fuerunt illa, quę sunt de substantia ipsius instrumenti, uidelicet ꝑ indicitio, cuius omīssio secundum omnes doct. & glo. ipso iure uitiat instrumentum, ut est tex. cum gl. in uerbo. indictionis. ibiq̄. lo. And. do. Anto. Abb. Imo. & mōder. in c. inter dilectos. extra de fid. instr. habetur per Bar. in l. si quis ex argentariis. §. si initium. ff. de eden. & per gl. magistram. in l. generali. C. de tabula lib. i. & per Specu. in tit. de instr. ed. in §. breuiter. uerf. post. & est optimus tex. in §. quantum. in auth. quib. mod. nat. eff. legit. & dicit Bart. in d. l. si quis ex argētariis. §. si initium. in 4. col. plura pro substantia instrumenti requiri, inter quę est indicitio, cuius omīssio uitiat instrumentū, ut in auth. ut prapon. nom. imper. in prin. & ibi Ang. Si tamen ꝑ indicitio fuerit in instrumēto erroneē descripta, & appōsita, ut quia in ea describēda erratū fuerit, & notarius nō fuerit in totū indictionis oblitus, tūc si anni domini fuerint in instrumēto descripti, instrumentū ualeat, quia error indictionis per annos domini corrigi, secus uerō, si indicitio fuisset totaliter omīssa, ita q̄ notarius esset illius oblitus, ut not. uolūt doct. maximē moder. in d. c. inter dilectos, & h̄ per Bar. in d. §. si initium. cū si. Sed in casu nostro indicitio fuit totaliter omīssa, ergo ex hoc instrumētū uitiatur, & d̄ ipso iure nullū. Præterea ꝑ huiusmodi instrumentū fuit omīsum nomē Pape, quod loco nominis Imperatoris in terris ecclesię subiectis est pro substantia in instrumentis apponendū, nō extante cōsuetudine tria, ut h̄ in d. auth. ut prapon. nom. imper. per Ange. & declarant doct. maximē Fel. in c. 1. de fid. instr. in 2. col. & Bar. in d. §. si initium. col. 12. & in d. l. generali. Spec. in d. §. breuiter. in uerf. post. diē. in 4. col. Abb. & Ant. in proœ. Grego. lo. And. in data. 16. l. t̄ in hoc instrumento omīssa fuit inuocatio domini nostri, q̄ debet fieri in instrumētis, ut in d. auth. ut prapon. nom. Imp. & in d. §. quātū. & per legistas in rub. ff. de noui oper. nunc. & in aliis locis proxime alleg. in quibus concludunt nomē domini nostri inuocandū esse. Vnde ꝑ cū ex p̄dictis appareat instrumentū huiusmodi esse nullū, & inualidū, sequitur, q̄ nihil de cōtēntis in eo effectū habere, ac exequutionē mereri potest, ut est tex. cū ibi not. p. glo. Bar. Alex. & alios in l. 4. §. cōdemnatū. ff. de rei iudi. & in l. i. §. parui. ff. quod iud. ut clam. Et ut dicit Bal. in l. si abf.

ti.C.

- ti. C. si cer. pet. licet instrumenta guarentigata ex forma statutorum executione parata habeant, tamen si instrumentum guarentigatum sit nullum, & inualidum, nullam meretur executionem nec in totum, nec in parte aliqua: & ideo quamvis alias ex instrumento, & actu nullo mediante traditione vera, & in facto consistit, possessio transferatur, tamen ex constituto de possidendo, quod traditionem fictam operatur, non transfertur aliqua possessio, nam diceretur immediate transferri ex illa clausula constituti in instrumento nullo apposita, quod clausula est dicitur nulla, ex quo fuit in instrumento nullo apposita, ite quia possessio immediate ex actu nullo transferri diceretur, ut uoluit Bar. in l. si rem aliquam. ff. de acquir. poss. & habetur per Bald. in c. 2. de feudo dat. in uice leg. commissio. in usu feudo. & pulchre declarat Alex. in d. l. 1. §. si uir. col. 3. ff. de acquir. poss. unde cum in casu nostro instrumentum fuerit nullum, ergo & omnis clausula in eo apposita, ut ibi per Alex. & per ex constituto de possidendo in eo apposito non potuit aliqua possessio, seu ius possessionis acquiri ipsi do. Lucretia acquiri. ¶ Secundo hanc conclusionem principaliter ita corrobore, sed hoc, ut obligatio pignoris, & hypothecae ualeat, & ab initio contrahatur, requiritur, quod subest obligatio personalis principalis, cui hypotheca possit ab initio accedere, nam cum sit quid accessorium. glo. in rub. ff. de pig. non potest per se absque principali obligatione personalis introduci. l. res hypothecae. ff. de pig. & ideo si pro obligatione conditionali statuitur hypotheca, res hypothecata non obligatur prius, quam conditio principalis obligationis fuerit adimpleta, nam ante euentum conditionis nulla erat obligatio principalis. l. cedere diem. ff. de uerb. sig. Et consequenter ante euentum conditionis res non dicitur hypothecata, nec obligata. d. l. res hypothecae & habetur per Sal. & doct. l. l. h. C. de luit. pigno.
- 18 & nisi adsit creditor, qui habeat principaliter obligatum debitorem, & cui pignus, seu hypotheca possit obligari, non contrahitur obligatio hypothecae. §. item seruiana. Instit. de actio. §. si. Instit. quibus mod. re contrah. oblig. & habetur per Salic. in l. & si is. C. de praed. mino. Sed in casu, de quo agitur, inter do. Lucretiam, & Constantium non apparet fuisse factum aliquem actum, nec aliquam fuisse actam obligationem, per quam obligatio aliqua personalis do. Lucretiae fuerit acquisita, seu esset acquirenda, & ex quo contractu ipsa effecta fuerit creditrix, & Constantius fuerit effectus debitor, ergo obligatio, & hypotheca bonorum facta per Constantium do. Lucretiae pro ducatis ducentis nullius fuit momenti, quia per se absque principali subsistere non potuit, ut supra. Et hoc aperte demonstrat, nam, ut ex uerbis narratiuis, & enunciativis instrumenti productis apparet, quae inter ipsos contrahentes probant, ut dictum fuit, principaliter est celebratus contractus donationis, quia do. Lucretia simpliciter, & pure donauit Constantio tot bona mobilia, quae ascendunt ad summam ducatorum ducentorum, ut in instrumento ibi cum castissima do. Lucretia donauit & c. quae uerba cum sint simpliciter posita, debent de simplici, & pura donatione intelligi, argum. l. 1. ff. de dona. l. inter domum. & l. murus. la. 2. ff. de verbo. sig. & argumento l. hoc legatum. ff. de lega. 3. & eorum, quae dicit Bar. in l. si maritus. §. legis iulia. ff. de adult.
- 20 Ex quo contractu donationis simpliciter & si donator obligetur donatario ad dandum, quando donatio a traditione non incoepit, ut in l. si quis argentum. §. penul. C. de donat. in §. 1. Instit. eod. & habetur per Bart. & alios in l. iuris gentium. in prin. ff. de pact. & not. in l. 2. C. de codi. ob cau. & per Bar. in l. in aedibus. §. & rebus. & in l. labeo. ff. de donat. ibique scriben. & in casu nostro ex uerbis instrumenti non constat, neque pro-

batur, bona donata fuisse tradita Constantio, quod simpliciter dicitur, quod do. Lucretia donauit, quod non potest per pactum, seu stipulationem, prout donatio sic perfecte contrahi potest, ut in locis proximis. Lucretia ex donatione erat illa, quae erat obligata.

21 Hoc in casu quod donatio a traditione non incoepit, donator obligatur donatario de cuiusone, & in quibus casibus etiam, quod donatio a traditione incoepit, habetur per Bart. & alios scrib. in d. l. labeo. ff. de verb. oblig. in c. cum secundum de praeben. & per Imol. & alios in c. fin. cum de conditionis non obligatur donator, quia hic est ultro, citroque obligatorius, ut est textus in glo. & omnes in l. Aristo. in prin. ff. de dona. mob. natarius non obligatur donatori ciuilitate, tamen, immo nec naturaliter tantum, ut ibi per doct. batur ex illo text. qui refert obligationem, seu cum simpliciter obligationem ex parte donatarii, & consequenter inferitur, quod est naturaliter non obligatur, arg. l. si non fortem. in prin. ibique Bar. ff. de indeb. ergo inferitur, quod donatarius obligatus est, thecando bona sua donatori ob donationem factam, nulla alia existente causa, nihil agit. Et dicitur, quod donatarius naturaliter obligatur donatario naturali obligatione, quae ad antidora obligatur, sed lege. §. consuluit. ff. de petit. hared. c. cum uicini. cum simil. de testam. & expresse uoluit glo. in l. Aristo. Respondetur, quod illa naturalis obligatio non est apta recipere accessorium obligationem, postquam illa forte per pactum, seu stipulationem tractam fuisset in obligationem efficacem deducta, quia illa per se est inefficax, nullosque iuris effectus producit, ut habetur in d. §. consuluit. & per Moder. in rub. de uerb. oblig. & ita colligitur ex iis, quae uoluit glo. magna in fi. in c. 1. 14. q. 3. ubi per Arch. post Pet. argum. per hac obligatio, quae ad antidora obligatur, non debet arbitrium aliquod, nec facit, quod quis dicatur debitor, ideo si id in pactum deducatur, pactum non ualeat, secundum aliam glo. ibi in uerbis. ex pacto, obligatio naturalis, quae obligat ad antidora, non potest in pactum deduci, quoniam esset promissio sine causa, quod non ualeat. l. cum de indebito. ff. de probatio. l. 1. §. circa. ff. de doli except. & l. hoc iure. ibique per doct. l. str. ff. de dona. Praterea si dicamus donatorem fuisse factam Constantio, ut ipse haberet obligatam hypothecam bona sua, prout in instrumento constat, prout factum fuit, & sic mixtum fuisse negotium, adhuc dicendum est, ipsum Constantium, cui factum est, non fuisse ipsi donatori in aliquo etiam naturaliter tantum obligatum, ut est text. clarius cum de communiter approbata ibi. in uer. non contrahat. Aristo. Cum ergo nullo modo fuerit obligatus, quod obligatio, & hypotheca bonorum per ipsum modo obligatum facta non ualuit, quae ad principalem obligationem per se non potest subsistere, ut pra. Vel melius considerandum est, quod in casu nostro de donatione non constat, neque probatur, ut ex uerbis narratiuis, & enunciativis instrumenti productis probat, ut dictum fuit, inter ipsos contrahentes, si quae uerba enunciativa non disponunt, nec operantur donationem nouam, & prout ex nunc factam tempore, quo contractum fuit instrumentum, sed probationem, & praesumptionem faciunt, quod alio tempore, & prius donatio fuerit inter eos facta. d. l. optimam. l. publi. ff. de depoli. & Bart. l. ex hac scriptura. in fin. uerb. ff. de dona. cum plurius.

27 quae possent allegari. Ex quibus inferitur, quod temeratio, quae insinuationem requirit, eo tempore quo facta fuit, & post non fuerit insinuata, ea huius-

hæc bonorū obligatio esset absque causa facta, quia donationis cōtractus quoad Cōstantiū donatariū nō pōt dici esse causa, ut supra dixi, itē nec uenditio, quia nulla fuit cōtracta uenditio, ut supra, uel posito, sed non concessio fuisse cōtractam uenditionem, ex ea non potuit agi, nec hypotheca bonorū, quia nō constat, neq; probatū fuit, cōtū pro parte dominæ Lucretiæ fuisse adimpletū, ueluti fuit declaratum, ergo &c.

¶ Non obstat tertiū fundamentū, q̄ posito obligatio nē bonorū non ualere, tamen ex cōstituto in cōtractu, & instrumento apposito possessio in dominā Lucretiā transferri potuit per supradicta, quia respondetur primo t̄ hoc esse falsū, nā bene per traditionem verā factam rōne cōtractus nulli, & inuāli possesio quandoq; transferri, & acquiri pōt d. l. 1. §. si uir. sed ex traditione ficta resultante ex cōstituto de possidendo apposito in cōtractu, & insūo nullo nō acquiritur, nec trāsfertur possessio aliqua, quia si principale est nullū, ita cōstitutū in eo appositū: & ita plenē declarāt doctores maximē Alex. in d. §. si uir. in 2. col. cuius uerba non refero, quia clarē loquitur. At in casu nostro fuit factū cōstitutū de possidendo, & sic ficta traditio interuenit, ergo &c. Posset ēt aliter respondēri, ut ex p̄dictis colligitur. ¶ Non obstat ultimū, quod obligatio pignoris, & hypotheca censetur, & præsūmitur facta in casibus, in q̄bus donatarius de iure res donatas restituere teneretur, uidelicet in casu ingratitudinis, ut actus ualeat, & substatueatur omni meliori modo, put est de natura iuramētū, arg. d. §. filius matre, quia responderi pōt, t̄ q̄ posito hoc verum esse, tamē hoc modo intelligendo huiusmodi obligatio, hypotheca censetur, & dicitur facta sub conditione, prout reuocatio ipsa cōditionē in se habet, uidelicet si donatarius erit ingratus, seu aliquā ingratitudinis causam cōmiserit, p̄ quā donatio sit reuocanda. l. si. C. de reuocan. donatio. & c. fin. extra de donat. At in casu nostro donatio reuocata nō fuit, nec p̄ Cōstantiū donatariū aliqua causa ingratitudinis commissā non fuit, propter quam donatio potuerit reuocari, ergo obligatio, seu hypotheca bonorum nec committi, nec effectum suum sortiri potuit, argumēto l. res hypothecæ. circa finem digestis de pignoribus. Similiter t̄ non potest dici facta obligatio pignoris, seu hypothecæ accessorie ad obligationem, qua donatarius ad antidora, & ad remunerationem, tenetur, quia supra responsū accomodauit. Præterea in casu nostro non apparet, quod obligatio remuneratoria, & qua donatarius ad antidora tenetur iuxta not. in dicta l. aristo. in princip. fuerit in pactum, seu promissionem deducta, & sic transierit in obligationem efficacem, cui pignus, seu obligatio bonorum possit accedere, nam obligatio remuneratoria, seu quæ dicitur ad antidora, obligationem pignoris, seu accessoriam non recipit, ut supra dixi. Alii ter etiā respondent nonnulli alij aduocati, qui in hac causa scripserunt, ad quos me remitto. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Res pignori tradita pro maiori summa, quam ualeat, adeo quod nō sit spes reuentioni, an & quomodo in dominium creditoris transire dicatur, & num. 3. 4. & 11.
- 2 Creditor, cui res pignori data esset, quæ tanti non ualeat, quantā est pecunia debita, potest debitorem ad debitum integre soluendum cogere.
- 3 Affectio in speciebus regulariter, & uerisimiliter cadere potest.
- 6 Pignoratium sub conditione, nullum ius saltem plenum, pendente cōditione, tribuit.
- 7 Solutione eius, quod debetur, etiam obligatio pignoris tollitur.

- 8 Res pignoratia in alium transiens cum suo onere pignoris transire pōt.
- 9 Alternatiua aut posita inter personas honoratas in cōstituto resoluitur in coniunctam.
- 10 Obligatio bonorum generalis pro dote facta mulieri cōstituto speciali eadem die alteri facta.
- 11 Per dationem insolutum, & per pactum de habendo recipere regressum propria auctoritate ad bona pignoratia, & ad plenum ius, & dominium pignoris in creditorem transire pōt, & num. 1. 4.
- 12 Et quomodo hoc procedat, & num. 1. 4.
- 13 Pactum de dando pignus in solutum etiam in casu cōstituto indicat debitori, quin pecuniam debitam soluere possit.
- 14 Pactum legis commissoria, uel illi simile est in pignoratia probatum, ut beneficio legis in hoc nequeat mutari.
- 15 Estimatio rei in dotem data simpliciter quandoq; in cōstituto emptionem, & quando ad alium effectum.
- 16 Maritus soluens canonem pro emphyteosi uxoris etiam in cōstituto iure familiaritatis soluere.
- 17 Emphyteota uerō non praudivit per non emptionem, & emphyteosim possidentem, & canonem per maritum canonem suo nomine soluente.
- 18 Idem & magis dicendum est in eo, qui emphyteosim possidet, & canonem soluere.
- 19 Creditor rem emphyteoticam pignoratam habens, etiam ad idem ueris emphyteosis non praudivit.
- 20 Emphyteosis ecclesiæ, & loci p̄ non potest, infici dominum, & nec specialiter pignori obligari.
- 21 Quid si emphyteosis ecclesiæ expressē ut emphyteosis talis sit pignori obligata.
- 22 Emphyteoticum ius quomodo per diuinam solutionem acquiritur.
- 23 Quid in eo, qui rem emphyteoticam ex causa pignoris possidet.
- 24 Ratificare quādo, & quomodo possit id, quod non est, ratificare, & quando secus.
- 25 Instrumento subscripto manu notarij, qui fuit de illo rogatus, & diu, licet manu alterius fuerit scriptum.
- 26 Emphyteoticus cōtractus de sui natura, & substantia debet in p̄p̄is fieri, nec alicui celebratus praesumitur, nisi in scriptis appareat.
- 27 Pater in emphyteosi, & fundo, quæ dantur etiam p̄p̄is, & p̄p̄is, & quomodo filijs possit praudivit.
- 28 In iure iam quæstio facilius uulbi consentienti praudivit, per in iure querendo, maxime quādo nec uerisimiliter p̄p̄is, quod esset acquirendum.
- 29 Conditiones etiam uoluntarij in testamento, uel alia bonorum dispositione appositæ per casus aquipollentem adimpleri possunt.
- 30 Emphyteosi pro aliqua stipulata ei sequenda ratificatione citata acquiri potest.
- 31 Emphyteosis ecclesiæ pro hæreditibus concessa est, quæ hæreditas, & ad hæredes quoque extraneos transire potest.
- 32 Item, & ad feminas.
- 33 Emphyteosis magis transiit in uerisimilitate bonorum, & in uerisimilitate ad uerisimiles successores, quā titulo singulari ad singulares successores.
- 34 Cum uerisimilitate, & titulo uerisimili quid facilius transiit in titulo singulari.
- 35 Verbum remanere an dominij translationem pleno iure recipiat, & num. 46.
- 36 Acquisitum alicui quando nomine proprio tantum, quādo nomine alterius.
- 37 Spectare id dicitur, quod iure dominij debetur, & p̄p̄is.
- 38 Relatio, & sententia extra contenta in petitione, & in iure p̄p̄is, & tenorem illius facta, & lata non ualeat.
- 39 Nomine alterius ab initio fieri ceptum eodem nomine in petitione factum censetur, etiā si proprio nomine simpliciter p̄p̄is.
- 40 Actus, ad quem quis fuit citatus, eo modo, & nomine factus, intelligi, quo factus fuit citatus, aliis non ualeat.
- 41 Actus factus simpliciter sub nomine alicuius semper debet intelligi eo modo, & nomine factus, quo ualere potest.
- 42 Quid si dispositio plura contineret capita, & num. sub officij fieret, alia uerō sub nomine proprio simpliciter uerisimilitate officij.